

FOT. FR. PAVLIN.

Z ŽELEZNICE JESENICE - GORICA - TRST: MOST ČEZ SOČO PRI KANALU.

JOS. LAVTIŽAR:

ONSTRAN BALTIŠKEGA MORJA.

POPOTNI ZAPISKI.

(DALJE.)

19. Čez morje.

Treba je zapustiti Kodanj, ker me čaka še dolga pot v Skandinavijo.

Pred odhodom me je navdajala želja, da bi pogledal mesto s kakega stolpa. Dovolj dolgo sem postopal po ulicah, sedaj bi dobil rad skupno in bolj jasno sliko o množici poslopij. Čeprav je razpoložen Kodanj na ravnini, ga vendar lahko pogledaš iz tičje perspektive. Dosti je v mestu zvonikov, ki so prirejeni tako, da pride tujec brez posebnega truda do precejšnje višine. Jaz sem si izbral stolp, ki mu pravijo *Runde Taarn*. Prizidan je cerkvi sv. Trojice ob navskrižju čveterih ulic, stoječ skoro v središču mesta. Nekdaj je bila na njegovem vrhu zvezdarna, sedaj služi samo za razgled. Ako povem, da je ruski car Peter Veliki leta 1716. jahal na ta

stolp konja, bo čitatelj umel, da se pride tudi peš nanj. Carica Katarina, Petrova soproga, se je peljala celo z dvema paroma konj gori in doli. Stolp sestoji iz ogromnega zidovja in ima okroglo obliko. V notranjščini te pelje pet metrov široka, tlakana cesta proti višini. Tudi razsvetljena je dovolj, ker daje devetero oken, ki stojé drugo nad drugim, zadostno luči. Na vrhu je okoli in okoli dvojna železna ograja, da si popolnoma varen. Tu ti stopi pred oči vse mesto, ki broji blizu pol milijona prebivavcev. Hiša pri hiši, ta večja, ona manjša; ulica pri ulici, nekatere ozke, druge široke. Nad njimi se vzdiguje lepo število vitkih zvonikov, katerim se pridružuje ponosna kupola Fridrikove cerkve. V pristanišču se gibljejo vsakovrstne ladje, ob koncu morske gladine pa opaziš v sinji daljavi drugo deželo. Skoro ni treba dostavljati, da je to švedsko obrežje. Naj zadostuje toliko. Ni težjega kot opis takega razgleda. Lepota, naj je kakršnakoli,